

Khí đầu khi Công sản chiếm đóng miền Nam Tự Do, người người dân chửi sau những ngày đầu sống với những người nhân danh mình là cách mạng đã thấy là ‘cách mạng’, nghĩa là mất mạng cho tôi. Người người dân cũng vì thế ngày càng thấy rõ cái tính thối tha hiện ra bên ngoài của đoàn quân Giải phóng: người người chiếm được mình bằng mất mát, nhà nhà bắt đầu ly tán. Những đoàn xe dài của bắt đầu chửi bắt đầu cái thế gì của miền Nam cùng với bao người chỉn chỉnh Tự Do nay thành tù nhân chửi với Phóng bóng Bức.

Trước sự mất mát đau đớn nên tôi già trẻ lớn bé đều muốn đứng lên đấu tranh ngấm ngấm mất cách bắt bắt đầu khi những quyền của bọn của con người như hoàn toàn bị tước sạch. Miền Nam với các công dân kẻ tù trong, người tù ngoài: cả nước là một nhà tù vĩ đại.

Song cũng có một ít trí thức miền Nam rất há hăng đem bài học của Hegel từ Stuttgart ra mang cách mạng Pháp, học chửi chiếm của mang đầu bị người như trong những buổi mít tinh chào mừng quân Giải phóng, từ khoa triết Đức học Văn khoa Sài Gòn các giáo sư ở đây đã có một tờ khuya đem mang chào mừng cách mạng* và ở một số phân khoa thu thập các đề tài khác không khí cách mạng 30-4 thật sôi nổi, từ nhiều văn phòng các khoa quý với giáo sư, sinh viên như múa hát bài ‘đêm qua em mơ gặp...vĩ nhân’.

Với một số trí thức trẻ người người thành phần vốn gốc là đã được tuyển chọn như vậy những tờ học trẻ của của với các công dân lớn lớn những phong trào đã mạnh mẽ đứng lên đấu tranh chống lại bắt đầu quyền Công sản, nghĩa là trái ngược của tập đoàn thống trị các tầng lớp đã vì các quyền con người mà đứng lên, phải nói là Họ đã rất can đảm: không ai nghĩ mình sẽ sớm mang lại Tự Do, Dân chủ những từ tiếng nói những tâm ai cũng có bọn phần phải làm. Xin ghi nhận những mất trên tiên phong như Liên Tôn của Linh mục Nguyễn Văn Vàng, Duy Dân của Linh mục Nguyễn Huy Chương, Tập hợp phải phải Tuyên Ngôn Nhân Quyền của Linh mục Lê Thanh Quế, Dòng Tên, các nhóm trẻ Đức Việt từ Tuy Hòa, Phú Yên, và nhiều Liên Minh chống công khác... Trên phạm vi cá nhân có tiếng nói khác nhau của Tổng Giám mục Nguyễn Kim Điền, nhiều thuyết nhân trong số đó có Nguyễn Quang không sao hãi đã được bọn cáo trạng trước tòa án Công sản thay cho lời nói của cùng lên án nhà cầm quyền Hà Nội, kêu gọi Liên Hợp Quốc can thiệp mạnh mẽ với các trẻ người hợp vì phạm nhân quyền mà Việt Nam là một thành viên của LHQ.* Đến với Nhà thơ Vinh Sơn Sài Gòn, được biết vô cùng trân trọng từ Cộng hòa Thủ đứng lên một hai Tăng Ni từ thiêu, Đức đức Huân Văn Ba phải kháng Nhà nước cộng hòa Chùa. Và đi vào tầng lớp bắt đầu vào đầu năm 1980 với Quý Đức Đức Tu Sĩ và Trí Siêu...

Cho đến cuối trại dục ở Đông Âu và các chế độ Dân chủ được thành lập, từ Việt Nam nói trại có Cao trào nhân bản của Bs Nguyễn Đan Quế, một tập hợp khác của GS Đoàn Việt Hồng, GS

Nguyễn Đình Huy...

Trong những năm đầu của cuộc đấu tranh vì quyền con người, hầu hết các nhân vật đấu tranh đầu các tổ chức đấu tranh hình, hoặc nếu có vào các trại tập trung họ thường bị cài vào các tổ chức trại nà này mà đầu ra bên ngoài ngay tại chỗ. Những chiến sĩ nhân quyền trong giai đoạn này khó sống sót vì người nào cũng khỉ khải bắt khuất không chịu khuất phục, nên thường tổ chức trốn trại và sơ đồ thoát đầu là một cơ may hiếm hoi, như người anh em trong tổ chức Ông Phạm Trần Anh,* một tổ chức bị kết án ‘âm mưu lật đổ chính quyền Cộng sản’ ngay những năm đầu Cộng sản chiếm đóng miền Nam, vì trốn trại đã phải xác thực thông tin trên các báo đài tại giam Đồi Bình...

Những cuộc đấu tranh bắt khuất trong các trại giam, không một trại giam nào không xảy ra với các sĩ quan trại tập trung, đặc biệt với nhóm trại Xuân Phước giam những con người quá cảm làm báo mini bí mật chuyển tay, tổ chức hành pháp bên các tài liệu nhân quyền và hành động lên án chế độ lao tù cũng như đấu tranh đòi quyền sống cho các bị nhân tù, cho dù đây là một trong những trại giam khốc liệt nhất mang danh là Trung Lũng Trại Thôn. Các bị nhân này đầu với tôi danh âm mưu lật đổ chính quyền tuồng còn rất trẻ nhưng án cáo hai mươi bốn chung thân. Những người bị dồn tập trung vô tội họ gọi là chung thân không tuyên bố, nay còn sống như Nhà báo Đỗ Văn Phúc... Các bị nhân Trần Minh Tuấn, hai mươi năm, Thái Đình Chiên, Trung Lai, Vũ Đình Thọ y theo án họ ba mươi năm và mười năm vớa rồi...

Với những tù nhân lòng tâm, họ tìm đến họ thì đầu họ ngoài xã hội. Biểu đầu của cuộc đấu tranh cho quyền con người một thời gian lâu lâu xu hướng với số số lên của các phong trào và giờ đây với ý thức của các công dân ai cũng nhận thấy rằng tôi phải hành động vì rõ ràng tôi thấy được tình trạng lai Tà do, dân chủ, nhân quyền được tôn trọng và báo quyền Cộng sản Hà Nội như thể nhỡ ra đi dù có bị nhân động nguồ to như thế nào: điển hình của giai đoạn hiện nay có thể lấy hình ảnh bắt miến Linh mặc Nguyễn Văn Lý làm biểu tượng.

Sau hơn ba thập kỷ dẫm đạp cai trị sắc máu đẫm gian ngoa khiến đất nước trì trệ không phát triển của tập đoàn Cộng sản Hà Nội, bây giờ những người tiên phong trong các Phong trào họ hầu hết không còn nữa. Họ phần lớn đã chết trong tù và có Vớ nào sống sót cũng trong bệnh tật: cái giá phải trả cho sự bắt khuất của mình. Những con người vốn mãi mãi là một ‘cây sậy bị gãy gãy’, những người đấu tranh hôm nay, họ nhẩy vào cuộc không chờ vì: Tôi phải làm những Tôi biết rõ nên tôi hành động...

Và cũng không phải để gọi là tiếp tục công việc của cha anh vì mỗi người đứng lên đầu xu hướng khác nhau, có khi ‘tiếp nối’ cha anh là như Brian Đoàn, những người không, đây Họ có tiếng

nói chung là vì các quyển cổ bản của con người cổn đợc tôn trọng. Nhưng trí thức trẻ như Lê Thợ Công Nhân, Nguyễn Văn Đài, Lê Quợc Quân... đợc sinh ra trong giai đoạn Cổn g sốn nộ m quyển và hôm nay với Ls Lê Công Đợnh. Nhưng nhà văn phợn kháng cũng như người thuợc miễn Bợc, trí thức cũng vậy... Họn thiêng của Tợ quợc đang đi tìm tiếng nói như họn của người miễn Nam đó!

Có thể nói đợc rằng bây giờ ánh sáng không chỉ loé đợc ng họ m nhưng nó đã mợ ra và mợi người đợu muốn lên tiếng: mợi người dân Việ t Nam đợu tợi nhợc thợy đợt nợc mình mợt đợn đợn lợ thuợc họn vào phợn g Bợc với bá quyển Trung Quợc và mợt đợt nợc tham ô những lợ m, đợo đợc không còn phợi là tha hoá nhưng là mợt biệ n đợng với nhưng yợu tợ di truyợn của dòng giợng Lợc Hợng. Nhưng sợ sỡ quợc doanh như say xỉn có nợ công an đợa với đợn tợn cợng Chùa, nợ công nhân phá thai rợi chôn sợng con mình, lợp gia đình bợt với làm đợ nuôi mình, phong trào gái quợ chợ muợn lợy chợng ngoợi... Cán bợ Nhà nợc tham ô tợ trung quợ đợn đợa phợn g không còn thuợc chợa, nghĩa là nhưng chuyợn hợ t biệ t tợi Việ t Nam ngày nay: Cổn g sốn là ung thợ xã hội.

Thợ tợy mợt phong trào đợy lên đòi hợi các quyển cổ bản của con người phát triệ n rợng rãi, đi đợn đâu cũng nghe nói với Việ t Nam phợi thay đợi và sợ bợc xúc vô cùng trong dân khi ghe thuyợn nộ m ở bên bợ vì Biệ n Đông kia Trung Quợc cho rợng của Trợ m, và Đợi Hán là Trợ m có toàn quyển.

Người dân đợng lên phợn đợi và nhà cợ m quyển Cổn g sốn Hà Nợi lợi cợ m đoán bợ tù. Với cái nhà cợ m quyển Việ t Nam hiệ n tợi là của ai và giợ đây sau gợn nợa thợ kợ thợng trợ trên đợ t nợc này đợi với mợi người dân đợu sốn sàng đợng lên đợ giành lợi các quyển cổ bản cho con người dân Việ t. Chợ khi nào các công dân có đợc các quyển cổ bản họ mợi thợ t sợ sợ có tợ do dân chợ, do đó người người sốn sàng đợng lên như đang điợ ra mợt cợn sợ t nhân quyển tợi Việ t Nam.

*Nhưng đợc biệ t sinh viên không thợy GS Nguyễn Văn Trung, Trợợng Khoa. Cũng như nhợy cò cò với các Ông Vũ Khiêu, đợy triệ t Mác Lê Nin ở miễn Bợc, chợ thợy Ông Lý Chánh Trung luôn trong các cuợc vui ‘nhợ có ...vĩ nhân’ này.

*Nguyễn Quang, với án xét xỉ công khai tợi Ba Ngòi, Cam Ranh, trên ngàn người tham đợ vào năm 1980.

*Phợm Trợn Anh, tác giợ tác phợ m Đợn Trợợng Bợ t Khuợ t.